

כתוב: אלביש שמים [דהינו: הו"ה] קדרות (ישעיה נג),¹⁹ זו גבורה צד השמאל.²⁰ אלביש, לבוש ממש. ושק אשים פסותם (שם) - זה הפטרא אחרא שמכסה עליהם [על השמים], ואז לא מאיר מהם למטה. ולפיכך: אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק (אסתר ד, ב), שהרי לא ראוי [להראות] כך.

אולם [בכל זאת] שק, יש בו תקון לתשובה,²¹ שאז [החוטא] מוסר עצמו לבעלי הדיו לקבל הענש, עד שיתקנו המדרגות העליונות, ומשם תקן תקונים ודאי.

ואסתר נאמר [בה]: ותשלח בגדים להלביש [את מרדכי], ולהסיר שקו מעליו ולא קבל (שם שם, ד). שהרי הזמן [עדיו] לא הגיע, והחטא לא תקן [כדי] להעבירו, לפיכך - ולא קבל [להסיר את השק], עד שיגיע הזמן, שפך צריכה הגלות להשתלם [בשק]. זהו מה שכתוב: והתמפרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות²² (דברים כח, סח), כדגמת אלו שמסרו עצמם להתרג על קדוש השם. ואם תאמר ששלטו בהם [פוחות הפמאה]! חס ושלום, אלא [המשך הפסוק אומר]: ואין קנה. אבל

דבגלותא כתיב (ישעיה נ, ג) אלביש שמים קדרות, דא גבורה סטר שמאלא, אלביש לבושא ממש. ושק אשים פסותם, דא סטרא אחרא דמכסא עליהו, ונהורא לא נהיר מניהו לתתא. ובגין כך אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק (אסתר ד, ב) דהא לא אתחזי הכי.

אבל שק בה תקוונא לתיובתא, דכדין מסר גרמה למארי דינא לקבלא ענשא, עד דיתתקנון דרגין עלאין, ומתמן אתקין תקוין ודאי.

ואסתר אתמר ותשלח בגדים להלביש וכו' ולהסיר שקו מעליו ולא קבל (שם שם ד) דהא זמנא לא מטא, וחובה לא אתתקן לאתעברא, בגין כך: ולא קבל, עד דימטי זמנא, דהכי אצטריך גלותא לאשתלמא. הדא הוא דכתיב (דברים כח, סח) והתמפרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות, כגון אנון דמסרו נפשיהו לאתקטלא על קדוש השם. אי תימא דשלטו בהו? חס ושלום, אלא

19. עי' זהר במדבר רטו, ע"א: "אבל בגלותא לבושה דקדרות"; ז"ח יתרו: "אלביש שמים קדרות..."; הקדמת ת"ז ג ע"א, קדרות זה הלבוש של הו"ה ב"ה; תי' כא, מט, ע"ב. עיין מאמר הגאולה עמ' נז, על לבוש השכינה.

20. עי' שם תי' כא, נ, ע"א.

21. עי' יונה גח, עיין כוונת ה"שק" לחזור בתשובה בשער רוח הקודש פ"ג.

22. כמבואר, דבעל תשובה מוסר עצמו לאויביו.